Pune-mi visul la picioare ca să merg cu tine în realitate

On Mai 23, 2021

Încearcă să dai sens unei experiențe intrapsihice strict individuale, încât impactul creației tale să nu se limiteze la observațiile externe asupra realității materiale.

De atâtea ori am încercat să mă împac cu mine însumi, să mă leg de anumite decizii cu potențial pozitiv ce ar fi putut fi luate fără intervenție directă asupra cauzelor și efectelor de natura subiectivă, oricare ar fi acestea. Tot de atâtea ori am încercat să cutreier câmpul cunoașterii asemenea unui artist al penelului care împacă foarte bine două universuri paralele, insistând asupra celor mai delicate suprapuneri cromatice și ideatice, în condițiile în care nu știam nimic despre realism și suprarealism.

Lumea materială reducându-se la culoare, la percepția vizuală și la starea de reverie, am acordat o atenție sporită noțiunii uriașe, profunde, atotcuprinzătoare, care este VISUL, materia unui început de drum artistic, un element esențial al reveriei și al creației, mijlocul primordial de transcendere a concretului. Așa cred, că visul este caracterizat printr-o contopire inefabilă a eului creatorului cu imaginea unei realități transfigurate, aceasta putând fi considerată - de ce nu - imaginea împărăției Cerești.

Şi niciodată nu mi-am putut închipui ceva mai greu de realizat în tot acest *Ustedernharus* , necesitate a stabilirii unei limite între curiozitatea omului și intruziunea sa în spațiul unei subiectivități absolute, decât faptul de a face o artă eliberată de sub presiunea concretului.

Sunt rare cazurile când un Creator vede într-un vis imitația unei realități străpunse de imaginarul unui peisaj al memoriei, reprezentând un scenariu al derulării vreunei acțiuni memorialistice care, dintr-un motiv sau altul, ne impresionează prin vizibilul tuturor celor ce sunt și nu sunt.

Oare asta înseamnă că mi-am acordat o așa mare atenție sufletului, încât să simt și să percep o lume dincolo de familiar, caracterizată de o intensitate care anulează orice tăinuire, dar acceptă orice expresivitate?

Leadership: Îți înțelegi demersul artistic ca pe un continuu exercițiu confesional, într-un dialog sensibil și intens cu o realitate care încă nu a avut loc, dar așteaptă să se întâmple?

Haideți să vă spun ce-am visat: am visat o lume în care arta depindea strict de sugestivitatea unei metafore recurente, cum că gândirea dependentă se desfășura în cercuri, iar gândirea creativă în spirale. În lumea aceasta eu eram un pictor desăvârșit care avea de fiecare dată la dispoziție pânza potrivită, pensula sau culoarea pentru a-și împlini demersul artistic ca pe un continuu exercițiu confesional, într-un dialog sensibil și intens cu universul. Văzându-i pânzele, te transpuneai imediat într-un colț de rai și erai pătruns de calm și liniște sufletească.

Chiar și visul de care mă leagă bibliografia unei gândiri aparte se bazează pe credința într-un ideal de frumusețe neschimbător și transcendent, fiindcă el s-a produs ca o mutație majoră în modul în care sunt comunicate concluziile întâlnirilor cu mine însumi, în altă dimensiune a realității.

Visul arată coordonatele unei imagistici cerebrale, improvizate, de avangardă, arată creșterea

contrastului dintre aparență și esență, dintre ilustrația dispoziției sufletești a omului care se încrede în el însuși și perspectiva temporală a reflecțiilor de pictură în acuarelă. O imagistică nu de puține ori temerară...

Demersul artistic este o metodă de improvizație în care povestitorul și personajele lucrează împreună, simultan, și în care realitatea și visul sunt atât de bine împletite încât cititorul nu reușește să facă diferența între ele.

Cu un fel de mândrie ascunsă, cu îngăduința profunzimii și a tainei inepuizabile, am exprimat în aceste rânduri un fel de rezumat al trecerii mele în altă realitate, procedeu mistic care în artă se numește *Luisorethis* , sau "reconstrucție a vizibilului în invizibil". Este ca și când mi-aș fi asumat privilegiile unei entități superioare din alt spațiu, sub înfățișarea unui erou numit "spirit de observație cerebral", discret și fin în același timp, de a exista sub stindardele Iluziilor unei lumi fantastice.

Visul este creația unei minți scenaristice care vrea musai să sugereze sau să sublinieze un anumit mesaj. Să fiu în dialog cu vizibilul și să fiu invizibil în planul unui magician ce vrea să stăpânească asupra lumilor superioare și a celor inferioare. Faptul acesta face diferența dintre un stadiu de conștiință expansiv, amortizator, care nu suportă îngrădire, și o formă de imaginație străpunsă de invizibilul unei epopei speciale în care destinele emblematice se proiectează pe un fundal pictat în tonalități calde.

Demersul artistic este o migrare din planul unei orientări extrinseci spre una intrinsecă. Este perimetrul unei figuri emblematice, automat trannspusă într-o creație originală care nu se termină niciodată întrucât tot ceea ce trăiește artistul face parte din planul unei imagini care încearcă prin sensibil să pătrundă în inteligibil.

Pune-mi visul la picioare ca să merg cu tine în realitate este motto-ul unui artist care vede totul printr-o „lentilă spirituală", recunoscându-și credința prin acceptarea provocării de a se vedea din perspectiva unei noi dimensiuni de exprimare, de reflecție, frumusețe și "înălțare".

Bine spunea cineva pe un blog: *"Când mergem sau suntem invitați musafiri în sufletul unui artist, putem fi recunoscători că acel om și-a adunat forțele lui interioare și a ales să vină în fața noastră, să le expună. Astfel ne putem bucura de expresivitatea și frumusețea muncii și creației lui."*

Source: https://neculaifantanaru.com/pune-mi-visul-la-picioare-ca-sa-merg-cu-tine-in-realitate.html